

XLIII.

Betræknng

over

Lovforslaget om en Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 21de December 1860.)

Udvalget billiger den i Lovudkastet indtalte Tanke at forvandle de forskjellige paa de faste Eiendomme hvilende kommunale Skatter til en uforanderlig Afgift, i Lighed med Gammelstaten, og derimod at søge det Tilfald, der til Kommunens Fornødenheder behøves udover Udbyttet af denne og andre Indtægter, tilveiebragt ved en Personskat, som uden ganske at opgives Hensyn, der have ligget til Grund for den hidtilværende Skat efter Formue og Velstand, dog væsentligen antager Charakteren af en Indkomstskat, bygget paa faste Regler, der kunne veilede Baaede ved Selvangivelsen og i Mangel af samme, ved Uigningscommissionens Skjøn, og saaledes gjør det muligt for hver enkelt Skatteyder at bestemme Ansættelsesnes Rigtighed, og hvis han for sit Vedkommende finder Anledning dertil, at paasøge samme.

Derimod kan Udvalget ikke billige, at Lovforslaget, som det er kommet til Landstinget, ganske har opgivet enhver særlig Beskatning af den egentlige borgerlige Næring; thi om den nuværende Næringskat i Kjøbenhavn end er uheldig ordnet, og sjøndt det ikke var retfærdigt, at den tidligere maatte bære den hele Afgift, der ikke kunde bæffes ved Afgifterne paa faste Eiendomme og andre Indtægter, saa lader det

sig dog ikke nægte, at mange kommunale Gode fortrinsvits ere til for Næringsbrugernes Skyld, og at de vedblive særligen at være knyttede til Kommunen, om end Udgangen til saadant Erhverv ved Næringsloven er gjort lettere end hidtil. Det er derfor formeentlig at gaae til den modsatte Yderlighed nu at bortkaste enhver særlig Afgift paa Næring, som har bestaaet hos os fra Altid, og som under en eller anden Form findes i alle Lande. Udvalget antager derfor, at man engang vil komme tilbage til dette Spørgsmaal. Men efter de lange Forhandlinger, der omsider have ført til det foreliggende Lovforslag, og efter den store Trang, der Haves til dermed at komme til en foreløbig Afslutning, troer Udvalget ikke nu at burde reise dette Spørgsmaal, og det saa meget mindre, som det hverken kunde anbefale at bibeholde den hidtil bestaaende Næringskat uforandret, eller uden næste Prøvelse i sammes Sted at sætte den af Regjeringen foreslaaede Klassekat. Udvalget skal derfor indskrænke sig til det Forbehold, at Afkaffelsen af de bestaaende Skatter paa Næring samt paa Formue og Velstand i Kjøbenhavn, hvor Saadant er motiveret ved særegne Forhold og tilnaad af sammes Communalbeskyttelse, ikke skal præjudicere dette Spørgsmaals